

Мерек якомога тихіше просувався головним коридором, напружуючи кожен м'яз і нерв свого тіла. Він озирався і дослухався, чи ніхто не рухається за зачиненими дверима. Вуха хлопчика-дракона напружилися, намагаючись виявити будь-яку ознаку життя. Якщо його хтось помітить, план провалиться. А набагато гірше те, що все село буде приречене.

Якби Мерек перетворився на мишу чи на муху, то зміг би зайти та вийти непоміченим. Але миша чи муха не в змозі нести два джутових мішки, наповнені дублонами, чи не так?

Мерек дістався кінця коридору і поспішив сходами вниз, до скарбниці. Він з полегшенням виявив, що вартові полишили свої пости. Знадобилася вся сила хлопця, аби відчинити двері. Петлі так гучно заскрипіли, що Мерек був переконаний — прислуга щось почула. Але наразі вороття не було. Мерек схопив зі стіни мерехтливий смолоскип і увійшов усередину.

Скарбниця майже тріщала по швах від золота й коштовностей. Більшість із цього треба було відправити на південь для поповнення королівської казни. Війна — річ дорога. Якби король дізнався, що лорд Крамбл залишає золото собі, то катував би його, а потім стратив... а потім спалив на вогнищі... а потім випатрав і четвертував... і зрештою лордів череп опинився би на палиці за межами королівського замку як засторога решті лордів. Король дуже гнівався на людей, які його зраджували.

Мерек обігнув купи золотих прикрас, проминув нагромаджені один на один золоті горщики, а потім кинувся до блискучої купи золотих монет. Два джутові мішки висіли за спиною, наче складені крила.

Хлопець зупинився біля підніжжя монетної гори. Невелика золота лавина накрила пальці його ніг. Мерек не міг осягнути, навіщо комусь потрібно стільки золота. Або чому люди, гноми, лепрекони чи циклорги радо спричиняють стільки смертей та кровопролить, аби заволодіти ним. А потім просто замикають його в підземному сховищі. Світ став би набагато привітнішим місцем, якби в ньому не існувало золота.

Мерек опустив мішки й підняв жменю монет. Він поспіхом роздивися їх. Визначити дублони було неважко: на них обабіч були штамповані прості, грубі хрести. Рука хлопця спорожніла, а він не помітив жодного дублона. Мерек схопив ще одну жменю. Тоді ще одну. І ще одну. Дедалі більше скаженіючи.

